Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (osmého senátu)

28. května 2020*

„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihlášky obrazových ochranných známek Evropské unie We IntelliGence the World, currencymachineassistant, robodealer, currencyassistant, tradingcurrencyassistant, CKPL, moneypersonalassistant, moneyassistant, currencypersonalassistant, CNTX Trading, AIdealer a CNTX – Starší obrazové ochranné známky Evropské unie a Spojeného království znázorňující dva propletené kruhy a dva kruhy, které se překrývají – Pozastavení řízení – Článek 71 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2018/625“

Ve věcech T-84/19 a T-88/19 až T-98/19,

Cinkciarz.pl sp. z o.o., se sídlem v Zielonej Górze (Polsko), zastoupená E. Skrzydło-Tefelskou a K. Gajekem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), zastoupenému A. Söder a H. O'Neillem, jako zmocněnci,

žalovanému,

přičemž další účastnicí řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice řízení před Tribunálem, je

MasterCard International, Inc., se sídlem v New Yorku (Spojené státy americké), zastoupená J. Olsenem, B. Hitchensem, P. Andreottolou, solicitors, G. Trittonem a A. Muir Woodem, barristers,

jejichž předmětem je dvanáct žalob podaných proti rozhodnutím druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 7. prosince 2018 (věci R 1062/18-2, R 1059/18-2, R 1058/18-2, R 1057/18-2, R 1056/18-2, R 1060/18-2, R 1055/18-2, R 1054/18-2, R 1053/18-2, R 986/18-2, R 1063/18-2 a R 1064/18-2), týkajícím se námitkových řízení mezi společnostmi MasterCard International a Cinkciarz.pl,

TRIBUNÁL (osmý senát),

ve složení J. Svenningsen (zpravodaj), předseda, R. Barents a C. Mac Eochaidh, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: A. Juhász-Tóth, radová,

s přihlédnutím k žalobám došlým kanceláři Tribunálu ve dnech 12., 13. a 14. února 2019,

s přihlédnutím k vyjádřením EUIPO k žalobám došlým kanceláři Tribunálu dne 21. května 2019,

* Jednací jazyk: angličtina.

s přihlédnutím k vyjádřením vedlejší účastnice k žalobám došlým kanceláři Tribunálu dne 17. května 2019,

s přihlédnutím k rozhodnutí ze dne 10. dubna 2019 o spojení věcí T-84/19 a T-88/19 až T-98/19 pro účely písemné a případné ústní části řízení,

s přihlédnutím ke změně složení senátů Tribunálu,

po jednání konaném dne 17. prosince 2019,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporům

1 V období od 16. března do 25. dubna 2016 podala žalobkyně, společnost Cinkciarz.pl sp. z o.o., u Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) dvanáct přihlášek ochranných známek Evropské unie na základě nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 2009, L 78, s. 1), v platném znění [nahrazeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. 2017, L 154, s. 1)].

2 Ochrannými známkami, jejichž zápis byl požadován (dále jen „přihlašované ochranné známky“), jsou následující obrazová označení:

– ve věci T-84/19:

– ve věci T-88/19:

– ve věci T-89/19:

– ve věci T-90/19:

– ve věci T-91/19:

– ve věci T-92/19:

– ve věci T-93/19:

– ve věci T-94/19:

– ve věci T-95/19:

– ve věci T-96/19:

– ve věci T-97/19:

– ve věci T-98/19:

3 Výrobky a služby, pro které byly uvedené zápisy požadovány, náležejí do tříd 9 a 36 a případně i do

třídy 41 (přihlašované ochranné známky, o něž se jedná ve věcech T-92/19, T-96/19 a T-98/19) a do třídy 45 (přihlašované ochranné známky, o něž se jedná ve věcech T-84/19, T-88/19 až T-91/19, T-93/19 až T-95/19 a T-97/19) ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků.

4 Přihlášky ochranných známek Evropské unie byly zveřejněny ve *Věstníku ochranných známek Evropské unie* dne 19. května nebo dne 14. července 2016.

5 Žalobkyně ještě předtím dne 15. března 2015 podala jinou přihlášku ochranné známky Evropské unie týkající se následujícího obrazového označení (dále jen „čistě obrazová ochranná známka €$“):

6 Čistě obrazová ochranná známka €$ přesně odpovídá obrazovému prvku čtyř přihlašovaných ochranných známek, o něž se jedná ve věcech T-84/19, T-92/19, T-96/19 a T-98/19, a přihláška této ochranné známky se týkala výrobků a služeb náležejících do stejných tříd jako v případě těchto čtyř přihlašovaných ochranných známek. Průzkumový referent přihlášku čistě obrazové ochranné známky €$ zamítl, přičemž odvolací senát jeho rozhodnutí potvrdil. Rozhodnutí odvolacího senátu však bylo zrušeno rozsudkem ze dne 8. března 2018, Cinkciarz.pl v. EUIPO (€$) (T-665/16, nezveřejněný, EU:T:2018:125), a věc byla vrácena prvnímu odvolacímu senátu (věc R 1345/2018-1).

7 Dne 12. srpna 2016 podala vedlejší účastnice, společnost Mastercard International, Inc., proti zápisu dvanácti přihlašovaných ochranných známek námitky na základě článku 41 nařízení č. 207/2009 (nyní článek 46 nařízení 2017/1001) pro všechny výrobky a služby, na které se tyto ochranné známky vztahovaly.

8 Námitky se zakládaly zejména na sedmi ochranných známkách Evropské unie a jedné ochranné známce Spojeného království.

9 Mezi sedmi ochrannými známkami Evropské unie byly i tři následující ochranné známky:

– obrazová ochranná známka Evropské unie č. 9835869, vyobrazená níže, která označuje výrobky a služby náležející mimo jiné do tříd 9 a 36 (dále jen „propletené kruhy“):

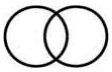

– obrazová ochranná známka Evropské unie č. 2988533 v černé a bílé barvě, vyobrazená níže, která označuje výrobky a služby náležející mimo jiné do tříd 9, 36, 41 a 45 (dále jen „černý kruh a bílý kruh“):

– obrazová ochranná známka Evropské unie č. 9812538 v červenooranžové a světle oranžové barvě, vyobrazená níže, která označuje výrobky a služby náležející mimo jiné do tříd 9, 36, 41 a 45 (dále jen „červený kruh a oranžový kruh“):

10 Na podporu námitek byly uplatněny zejména důvody uvedené v čl. 8 odst. 1 písm. b) a odst. 5 nařízení č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) a odst. 5 nařízení 2017/1001].

11 Dne 5. května 2017 podala žalobkyně proti dvěma starším černobílým ochranným známkám, které jsou uvedeny v prvních dvou odrážkách bodu 9 výše (propletené kruhy a černý kruh a bílý kruh, společně dále jen „starší černobílé ochranné známky“) návrhy na prohlášení neplatnosti.

12 Dvanácti rozhodnutími ze dne 27. března, 10. a 11. dubna 2018 námitkové oddělení námitky v plném rozsahu zamítlo. Předně v rámci svého posouzení zohlednilo – co se týče ochranných známek uplatněných na podporu námitek – ochrannou známku znázorňující černý kruh a bílý kruh a mělo za to, že kolidující označení nejsou podobná. Svůj závěr následně vztáhlo *a fortiori* i na ostatní starší ochranné známky s odůvodněním, že se v těchto ochranných známkách neobjevuje kombinace bílé a černé barvy kruhů, kterou se vyznačuje obrazový prvek přihlašovaných ochranných známek. Vzhledem k neexistenci podobnosti kolidujících označení námitkové oddělení konstatovalo, že není nutné čekat na výsledek řízení o prohlášení neplatnosti starší ochranné známky znázorňující černý kruh a bílý kruh.

13 Ve dnech 29. května a 7. června 2018 podala vedlejší účastnice u EUIPO proti všem rozhodnutím námitkového oddělení odvolání na základě článků 66 a 71 nařízení 2017/1001.

14 V rozhodnutích ze dne 7. prosince 2018 (dále jen „napadená rozhodnutí“) druhý odvolací senát EUIPO nejprve z moci úřední posoudil otázku pozastavení řízení z důvodu probíhajících souběžných řízení o návrzích na prohlášení neplatnosti dvou starších černobílých ochranných známek, jakož i o zápisu čistě obrazové ochranné známky €$, a následně těmto odvoláním vyhověl.

15 Odvolací senát především konstatoval, že námitkové oddělení pochybilo, pokud nevymezilo relevantní veřejnost, kterou sám vymezil v závislosti na jednotlivých třídách výrobků nebo služeb dotčených v projednávaných věcech.

16 Ve všech napadených rozhodnutích s výjimkou rozhodnutí napadeného ve věci T-96/19 (rozhodnutí R 986/2018-2) (dále jen „prvních jedenáct napadených rozhodnutí“) se kromě toho odvolací senát stejně jako námitkové oddělení rozhodl provést porovnání kolidujících označení na základě ochranné známky Evropské unie znázorňující černý kruh a bílý kruh, kterou považoval za jednu ze dvou starších ochranných známek nejpříznivějších pro vedlejší účastnici (tou druhou byla starší ochranná známka znázorňující dva propletené kruhy). Na základě tohoto porovnání odvolací senát na rozdíl od námitkového oddělení usoudil, že uvedená označení vykazují po vzhledové stránce nízký stupeň podobnosti.

17 V rozhodnutí napadeném ve věci T-96/19 (dále jen „dvanácté napadené rozhodnutí“) se odvolací senát rozhodl založit svou analýzu na ochranné známce Evropské unie znázorňující červený kruh a oranžový kruh, jelikož ve vztahu ke starším černobílým ochranným známkám byly podány návrhy na prohlášení neplatnosti. V tomto rozhodnutí měl rovněž za to, že označení porovnávaná v této věci vykazují po vzhledové stránce nízký stupeň podobnosti.

18 Vzhledem k podobnosti kolidujících označení odvolací senát konstatoval, že je nezbytné provést srovnání dotčených výrobků a služeb a posoudit tvrzení vedlejší účastnice ohledně zvýšené rozlišovací způsobilosti starších ochranných známek. V prvních jedenácti napadených rozhodnutích v tomto ohledu zdůraznil, že tato otázka může mít klíčový význam, jelikož námitky vycházejí z několika starších práv „a lze mít za to, že některá [z těchto starších práv] (nebo dokonce všechna) [a ochranná známka přihlašovaná v daném případě] jsou mírně podobné […], jelikož znázorňují dva překrývající se horizontálně rozmístěné kruhy stejné velikosti“. Z téhož důvodu týkajícího se podobnosti mezi uvedenými označeními měl rovněž za to, že je nezbytné přezkoumat důvod námitek uvedený v čl. 8 odst. 5 nařízení 2017/1001.

19 Odvolací senát tudíž rozhodnutí námitkového oddělení zrušil a dotčené věci mu vrátil. V prvních jedenácti napadených rozhodnutích nicméně „[námitkovému oddělení] doporučil pozastavit námitkové řízení do doby, než bude vydáno konečné právně závazné rozhodnutí ohledně platnosti [starších práv,

ze kterých vycházelo námitkové oddělení i samotný odvolací senát]“ a ve dvanáctém napadeném rozhodnutí námitkové oddělení vyzval, „aby vzalo do úvahy řízení o prohlášení neplatnosti zápisu [starších černobílých ochranných známek]“. Druhé doporučení k pozastavení řízení bylo kromě toho uvedeno v rozhodnutích napadených ve věcech T-84/19, T-92/19, T-96/19 a T-98/19, a to ve vztahu ke konečnému rozhodnutí, které mělo být vydáno v řízení o zápisu čistě obrazové ochranné známky €$ (viz body 27 až 33 níže).

Návrhová žádání účastníků řízení

20 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

– napadená rozhodnutí zrušil;

– uložil EUIPO a vedlejší účastnici náhradu nákladů řízení, včetně nákladů souvisejících s řízením před EUIPO.

21 EUIPO a vedlejší účastnice navrhují, aby Tribunál:

– žaloby zamítl;

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

22 Podle článku 68 jednacího řádu Tribunálu platí, že má-li několik věcí tentýž předmět, mohou být kdykoli z důvodu své vzájemné souvislosti spojeny pro účely písemné části řízení, ústní části řízení, nebo rozhodnutí, jímž se končí řízení, anebo některých či všech těchto fází řízení, a to bez návrhu nebo na návrh hlavního účastníka řízení.

23 S ohledem na návrhy žalobkyně na spojení posuzovaných věcí byli vyslechnuti ostatní účastníci řízení a věci byly následně rozhodnutím ze dne 10. dubna 2019 spojeny nejprve pro účely písemné části řízení a případné ústní části řízení.

24 Tribunál má za to, že je namístě posuzované věci spojit i pro účely rozhodnutí, jímž se končí řízení.

25 Na podporu žalob předkládá žalobkyně ve všech věcech čtyři žalobní důvody:

– první vychází z porušení čl. 71 odst. 1 písm. a) nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/625 ze dne 5. března 2018, kterým se doplňuje nařízení 2017/1001 a zrušuje nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2017/1430 (Úř. věst. 2018, L 104, s. 1), ve spojení s čl. 41 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“);

– druhý vychází z porušení čl. 94 odst. 1 nařízení 2017/1001 ve spojení s čl. 41 odst. 2 Listiny;

– třetí vychází z porušení zásady rovného zacházení a zásady řádné správy a

– čtvrtý vychází z porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) a odst. 5 nařízení 2017/1001.

K prvnímu žalobnímu důvodu, uplatněnému ve všech věcech, jakož i k první části druhého žalobního důvodu, uplatněného ve věci T-96/19 a k třetí části druhého žalobního důvodu, uplatněného ve všech věcech s výjimkou věci T-96/19

26 V rámci prvního žalobního důvodu, uplatněného ve všech věcech, jakož i v rámci první části druhého žalobního důvodu, uplatněného ve věci T-96/19 a třetí části druhého žalobního důvodu, uplatněného ve všech věcech s výjimkou věci T-96/19, které je třeba posoudit společně, žalobkyně s napadenými rozhodnutími nesouhlasí v podstatě proto, že odvolací senát nepozastavil odvolací řízení, přestože konstatoval, že toto pozastavení je vhodné, a právně dostačujícím způsobem nezdůvodnil, proč k pozastavení odvolacího řízení nedošlo.

Souvislosti

27 Tyto žalobní důvody a části žalobních důvodů se týkají pasáží napadených rozhodnutí, v nichž odvolací senát zmiňoval pozastavení dotčených řízení kvůli dalším řízením souběžně probíhajícím před EUIPO, ale odvolání, která u něj byla podána, přesto přezkoumal.

28 Mezi dotčenými souběžnými řízeními byla zaprvé dvě řízení o prohlášení neplatnosti starších černobílých ochranných známek, a sice propletených kruhů a černého kruhu a bílého kruhu, přičemž druhá z těchto ochranných známek byla zohledněna při porovnávání označení v prvních jedenácti napadených rozhodnutích, tedy ve všech napadených rozhodnutích s výjimkou rozhodnutí napadeného ve věci T-96/19.

29 Mezi dotčenými souběžnými řízeními bylo zadruhé řízení týkající se zápisu čistě obrazové ochranné známky €$, která přesně odpovídá obrazovému prvku čtyř z dvanácti přihlašovaných ochranných známek, a sice přihlašovaných ochranných známek dotčených ve věcech T-84/19, T-92/19, T-96/19 a T-98/19.

30 Dotčenými pasážemi napadených rozhodnutí jsou zaprvé bod 13 prvních jedenácti napadených rozhodnutí, v němž odvolací senát konstatoval, že obě starší černobílé ochranné známky, které považoval za starší ochranné známky nejpříznivější pro vedlejší účastnici, jsou předmětem řízení o prohlášení neplatnosti, která před tím, než námitkové oddělení přijalo rozhodnutí, jež jsou předmětem odvolání, dospěla do pokročilé fáze, takže „podle [uvedeného senátu] by bylo vhodné řízení v posuzované věci pozastavit až do doby, než bude v rámci těchto řízení [o prohlášení neplatnosti] vydáno konečné právně závazné rozhodnutí“.

31 Odvolací senát kromě toho v týchž jedenácti napadených rozhodnutích na základě stejného závěru „doporučil pozastavit [dotčené] námitkové řízení do doby, než bude vydáno konečné právně závazné rozhodnutí ohledně platnosti [starších práv, ze kterých vycházelo námitkové oddělení i samotný odvolací senát]“ (viz například bod 53 rozhodnutí napadeného ve věci T-84/19 nebo bod 56 rozhodnutí napadeného ve věci T-98/19). V témže smyslu se implicitně vyjádřil i v bodě 61 dvanáctého napadeného rozhodnutí dotčeného ve věci T-96/19.

32 Zadruhé v rozhodnutích napadených ve věcech T-84/19, T-92/19, T-96/19 a T-98/19, která se týkají čtyř přihlašovaných ochranných známek, jejichž obrazový prvek přesně odpovídá čistě obrazové ochranné známce €$, jež byla předmětem dříve zahájeného řízení o zápisu uvedeného v bodě 5 výše, odvolací senát konstatoval, že „pro probíhající posuzování je nejrelevantnější konečné rozhodnutí [ohledně přihlášky čistě obrazové ochranné známky €$], [takže] m[ěl] za to, že je před posuzováním rozlišovací způsobilosti obrazového prvku [dotčených přihlašovaných ochranných známek] vhodné vyčkat, než bude v této [druhé] věci vydáno konečné právně závazné rozhodnutí“ nebo „že je vhodné vzít při posuzování rozlišovací způsobilosti dotčeného obrazového prvku do úvahy konečné právně

závazné rozhodnutí[, jež bude přijato v této druhé věci] (viz bod 35 rozhodnutí napadeného ve věci T-84/19, bod 35 rozhodnutí napadeného ve věci T-92/19, bod 39 rozhodnutí napadeného ve věci T-96/19 a bod 38 rozhodnutí napadeného ve věci T-98/19).

33 V rozhodnutích napadených ve věcech T-84/19, T-92/19, T-96/19 a T-98/19 kromě toho odvolací senát uvedl, že „by rád upozornil námitkové oddělení na věc […] R 1345/2018-1, […] projednávanou před prvním odvolacím senátem“, přičemž „doporučil pozastavit probíhající řízení […] do doby, než bude v rámci této [druhé věci] vydáno konečné právně závazné [rozhodnutí] (viz bod 58 rozhodnutí napadeného ve věci T-84/19, bod 57 rozhodnutí napadeného ve věci T-92/19, bod 62 rozhodnutí napadeného ve věci T-96/19 a bod 61 rozhodnutí napadeného ve věci T-98/19).

34 V bodě 58 rozhodnutí napadeného ve věci T-84/19, v bodě 62 rozhodnutí napadeného ve věci T-96/19 a v bodě 61 rozhodnutí napadeného ve věci T-98/19 kromě toho odvolací senát dodal, že „[s] ohledem na toto [rozhodnutí] a skutečnost, že slovní prvek [dotčené přihlašované ochranné známky má] pro část [relevantní veřejnosti nebo dotčených výrobků a služeb] nízkou rozlišovací způsobilost, […] námitkové oddělení dokonce může zvážit znovuzahájení průzkumu [dotčených přihlašovaných ochranných známek] na základě absolutních důvodů“.

Argumenty účastníků řízení

35 V rámci prvního žalobního důvodu uplatněného ve všech věcech žalobkyně v podstatě tvrdí, že vzhledem k tomu, že odvolací senát učinil závěry uvedené v bodech 30 až 33 výše, měl odvolací řízení pozastavit, nechtěl-li se dopustit porušení čl. 71 odst. 1 písm. a) nařízení v přenesené pravomoci 2018/625, jakož i požadavků přesnosti, soudržnosti a účinnosti, které jsou základem tohoto ustanovení, a zásady řádné správy zakotvené v čl. 41 odst. 2 Listiny. Pokud uvedený senát řízení nepozastavil, dopustil se zneužití pravomoci. Kromě toho tento senát nevzal do úvahy zájem účastníků řízení, ačkoli k tomu byl při rozhodování o účelnosti případného pozastavení řízení povinen. Žalobkyně v podstatě dodala, že odvolací senát nezdůvodnil své konečné rozhodnutí řízení nepozastavit, ačkoli toto pozastavení považoval za vhodné.

36 V rámci třetí části druhého žalobního důvodu uplatněného ve věcech T-84/19, T-92/19 a T-98/19, jakož i v rámci první části druhého žalobního důvodu uplatněného ve věci T-96/19, což jsou věci, ve kterých dotčená přihlašovaná ochranná známka obsahuje obrazový prvek, který je totožný s čistě obrazovou ochrannou známkou €$, žalobkyně tvrdí, že odůvodnění napadeného rozhodnutí je vnitřně rozporné. Tato rozporuplnost podle ní spočívá v tom, že odvolací senát nejprve konstatoval, že je odůvodněné před posouzením rozlišovací způsobilosti totožného obrazového prvku přihlašovaných ochranných známek dotčených v těchto čtyřech věcech vyčkat, než bude přijato konečné rozhodnutí v dotčeném souběžném řízení týkajícím se zamítnutí zápisu čistě obrazové ochranné známky €$ z důvodu nedostatku rozlišovací způsobilosti, a následně odvolání přezkoumal a v tomto rámci rozlišovací způsobilost uvedeného obrazového prvku posoudil.

37 Třetí část druhého žalobního důvodu v ostatních osmi věcech rovněž vychází z vnitřně rozporného odůvodnění. Tato rozporuplnost podle žalobkyně spočívá v tom, že odvolací senát nejprve konstatoval, že je vhodné pozastavit řízení kvůli dvěma řízením o prohlášení neplatnosti, v nichž byla zpochybněna rozlišovací způsobilost obou starších černobílých ochranných známek, a následně jednu z těchto dvou starších ochranných známek při porovnání označení zohlednil a v tomto rámci usoudil, že je třeba přiznat této ochranné známce minimální rozlišovací způsobilost z důvodu jejího zápisu.

38 EUIPO uvedl pouze to, že první žalobní důvod je nepřípustný, a to ze dvou důvodů.

39 Zaprvé tento žalobní důvod se podle něj týká bodů napadených rozhodnutí, které pro námitkové oddělení, jemuž byly věci vráceny podle čl. 71 odst. 2 nařízení 2017/1001, nejsou závazné. Odvolací senát totiž poskytl námitkovému oddělení ohledně pozastavení námitkových řízení pouze doporučení.

40 EUIPO zadruhé tvrdí, že nepozastavení řízení před odvolacím senátem neovlivnilo zájmy žalobkyně, neboť dotčená souběžná řízení nemohla mít na výsledek dotčených námitkových řízení dopad, takže dané věci musely být námitkovému oddělení vráceny v každém případě. Dotčené námitky jsou totiž založeny i na jiných starších ochranných známkách, než jsou starší černobílé ochranné známky, které jsou předmětem dvou řízení o prohlášení neplatnosti. Pokud jde dále o třetí souběžné řízení týkající se zápisu čistě obrazové ochranné známky €$, EUIPO uvádí, že i za předpokladu, že by totožný obrazový prvek čtyř předmětných přihlašovaných ochranných známek postrádal rozlišovací způsobilost, kolidující označení by i tak byla podobná.

41 Vedlejší účastnice kromě toho tvrdí, že první žalobní důvod je neopodstatněný, neboť zejména z judikatury týkající se čl. 71 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2018/625 vyplývá, že s ohledem na prostor pro uvážení, který má odvolací senát, není tento senát povinen řízení pozastavit, i když je pozastavení vhodné. Skutečnost, že žalobkyně nepředložila žádost o pozastavení řízení znovu před uvedeným senátem, kromě toho vysvětluje, proč tento senát nezdůvodnil své rozhodnutí nepozastavit řízení s ohledem na zájem účastníků řízení. Nakonec vedlejší účastnice uvedla, že v pokynech EUIPO, na něž žalobkyně odkazuje, není stanoveno, že námitkové řízení by mělo být pozastaveno v případě zpochybnění platnosti starší ochranné známky; tyto pokyny přitom pro uvedený senát v každém případě nejsou závazné.

42 Pokud jde o první nebo třetí část druhého žalobního důvodu, EUIPO tvrdí, že výtky žalobkyně vycházejí z nesprávného výkladu napadených rozhodnutí a ze zaměňování námitek týkajících se povinnosti uvést odůvodnění a námitek týkajících se opodstatněnosti odůvodnění, i když připouští, že v rozhodnutích napadených ve věcech T-84/19, T-92/19, T-96/19 a T-98/19 není jednoznačně uvedeno, proč odvolací senát navrhl pozastavení řízení kvůli souběžnému řízení týkajícímu se zápisu čistě obrazové ochranné známky €$.

43 Vedlejší účastnice tvrdí, že jednotlivé části rozhodnutí, na které poukazuje žalobkyně, nejsou stiženy ani vadou spočívající v nedostatku odůvodnění, ani vadou spočívající ve vnitřně rozporném odůvodnění, a to zejména proto, že je v souladu s judikaturou, aby byla zapsané ochranné známce přiznána minimální rozlišovací způsobilost i tehdy, pokud je její zápis předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti, kterým je její rozlišovací způsobilost zpochybňována, jak je tomu v případě starší ochranné známky zohledněné při porovnávání označení v rámci prvních jedenácti napadených rozhodnutí.

Závěry Tribunálu

– *Připomenutí právního rámce a judikatury*

44 Podle čl. 71 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2018/625 platí, že pokud jde o řízení ve věci námitky, zrušení a prohlášení neplatnosti a odvolací řízení, může příslušné oddělení nebo příslušný odvolací senát řízení pozastavit buď z vlastního podnětu, je-li pozastavení za daných okolností vhodné, nebo na základě odůvodněné žádosti jednoho z účastníků v řízeních *inter partes*, je-li pozastavení za daných okolností vhodné, s přihlédnutím k zájmům účastníků a k fázi řízení.

45 Z bodu 17 odůvodnění nařízení v přenesené pravomoci 2018/625 vyplývá, že cílem čl. 71 odst. 1 tohoto nařízení je větší přesnost, soudržnost a účinnost námitkového řízení, řízení ve věci zrušení a neplatnosti a odvolacího řízení. V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že pokud starší ochranná známka uplatňovaná na podporu námitek pozbude v průběhu řízení platnosti, námitky se stávají bezpředmětnými [v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 25. listopadu 2014, Royalton Overseas v. OHIM – S. C. Romarose Invest (KAISERHOFF), T-556/12, nezveřejněný, EU:T:2014:985, bod 40 a citovaná judikatura, a ze dne 14. února 2019, Beko v. EUIPO – Acer (ALTUS), T-162/18, nezveřejněný, EU:T:2019:87, bod 42 a citovaná judikatura].

46 Z článku 71 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2018/625 kromě toho vyplývá, že odvolací senát má v souvislosti s rozhodnutím o pozastavení či nepozastavení probíhajícího řízení širokou posuzovací pravomoc, přičemž pozastavení je pro tento senát možností [v tomto smyslu v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. září 2017, Jordi Nogues v. EUIPO – Grupo Osborne (BADTORO), T-386/15, EU:T:2017:632, bod 21 a citovaná judikatura].

47 Okolnost, že odvolací senát má v souvislosti s pozastavením řízení, které je před ním vedeno, širokou posuzovací pravomoc, nicméně neznamená, že se na jeho posouzení nevztahuje přezkum ze strany soudu Evropské unie. Tato okolnost však uvedený přezkum z meritorního hlediska omezuje na ověření toho, zda nedošlo ke zjevně nesprávnému posouzení či zneužití pravomoci (viz rozsudek ze dne 20. září 2017, BADTORO, T-386/15, EU:T:2017:632, bod 22 a citovaná judikatura).

48 Probíhá-li tedy souběžné řízení, jehož výsledek může mít vliv na výsledek odvolacího řízení, neznamená to, že odvolací řízení se automaticky pozastaví, a tato okolnost tudíž sama o sobě nepostačuje k tomu, aby byl postup odvolacího senátu, který řízení nepozastavil, kvalifikován jako zjevné pochybení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. listopadu 2014, KAISERHOFF, T-556/12, nezveřejněný, EU:T:2014:985, bod 33).

49 Zaprvé pozastavení řízení by totiž postrádalo význam, pokud by se při analýze ukázalo, že výsledek souběžného řízení by neměl vliv na výsledek námitkového řízení, což by nastalo v případě, kdyby bylo námitkám vyhověno na základě jiného nezpochybněného staršího práva (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. září 2017, BADTORO, T-386/15, EU:T:2017:632, bod 17), nebo naopak, pokud by námitky musely být v každém případě zamítnuty, například v případě neexistence podobnosti mezi kolidujícími označeními, obdobně jako to konstatovalo námitkové oddělení v rozhodnutích, která byla v projednávaných věcech předložena odvolacímu senátu poté, co námitkové oddělení usoudilo, že kolidující ochranné známky nejsou podobné.

50 Zadruhé v řízeních *inter partes* musí odvolací senát při výkonu posuzovací pravomoci týkající se pozastavení řízení zohlednit zájem každého účastníka řízení, přičemž rozhodnutí pozastavit nebo nepozastavit řízení musí být výsledkem poměření dotčených zájmů. Dokonce i v případě probíhajícího souběžného řízení tedy může odvolací senát konstatovat, že poměření dotčených zájmů v každém případě vyžaduje, aby odvolací řízení nebylo pozastaveno (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. listopadu 2014, KAISERHOFF, T-556/12, nezveřejněný, EU:T:2014:985, body 33 a 34).

51 V tomto ohledu bylo rozhodnuto, že v rámci poměřování dotčených zájmů musí odvolací senát provést zejména *prima facie* posouzení pravděpodobnosti, že potenciálně relevantní souběžné řízení povede k přijetí k rozhodnutí, které bude mít dopad na odvolací řízení [v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 17. února 2017, Unilever v. EUIPO – Technopharma (Fair & Lovely), T-811/14, nezveřejněný, EU:T:2017:98, bod 67 a citovaná judikatura, a ze dne 14. února 2019, ALTUS, T-162/18, nezveřejněný, EU:T:2019:87, bod 44 a citovaná judikatura], a že pokud toto posouzení vyústí v konstatování, že je uvedená pravděpodobnost malá, při poměřování zájmů převáží legitimní zájem osoby, která podala námitky, na vydání rozhodnutí o námitkách [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. října 2015, Petco Animal Supplies Stores v. OHIM – Gutiérrez Ariza (PETCO), T-664/13, EU:T:2015:791, bod 35].

52 V případě nejistoty ohledně výsledku souběžného řízení, v jehož rámci je napadena starší ochranná známka uplatňovaná na podporu námitek, však neplyne z pokračování námitkového řízení, aniž se vyčká na výsledek souběžného řízení, majiteli starší ochranné známky v zásadě žádná výhoda, neboť i kdyby námitkové řízení vedlo k zamítnutí přihlášky pozdější ochranné známky, nic by nebránilo opětovnému podání téhož návrhu, jakmile by byla starší ochranná známka prohlášena za neplatnou (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. listopadu 2014, KAISERHOFF, T-556/12, nezveřejněný, EU:T:2014:985, body 41 a 50 a citovaná judikatura).

53 Kromě toho je třeba uvést, že v rámci přezkumu rozhodnutí odvolacího senátu týkajících se případného pozastavení řízení, který provádí unijní soud, je třeba zkoumat zejména to, zda mohl odvolací senát na základě skutečností, které vzal do úvahy, dospět k závěru, že není třeba, nebo případně že je třeba před ním probíhající řízení pozastavit, aniž se přitom dopustil zjevně nesprávného posouzení [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. listopadu 2015, Société des produits Nestlé v. OHIM – Terapia (ALETE), T-544/14, nezveřejněný, EU:T:2015:842, bod 28].

54 Odvolací senát se v tomto ohledu zjevně nesprávného posouzení dopustí zejména tehdy, když svůj závěr týkající se poměření dotčených zájmů založí na nesprávné právní analýze skutkového stavu nebo na nepřesných skutkových okolnostech, nebo pokud nezohlední všechny relevantní skutečnosti, kterými se vyznačuje situace účastníků řízení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. února 2019, ALTUS, T-162/18, nezveřejněný, EU:T:2019:87, body 41, 44, 47, 49 a 57 a citovaná judikatura; obdobně viz rovněž rozsudek ze dne 26. září 2013, Centrotherm Systemtechnik v. OHIM a centrotherm Clean Solutions, C-610/11 P, EU:C:2013:593, body 108, 110 a 116).

55 Kromě toho je třeba uvést, že podle ustálené judikatury musí být posouzení otázky pozastavení řízení před odvolacím senátem provedeno před posouzením existence nebezpečí záměny [viz rozsudek ze dne 8. září 2017, Aldi v. EUIPO – Rouard (GOURMET), T-572/15, nezveřejněný, EU:T:2017:591, bod 24 a citovaná judikatura].

56 Rozhodnutí o pozastavení řízení o odvolání proti rozhodnutí námitkového oddělení má totiž zabránit tomu, aby bylo o námitkách rozhodnuto zejména za situace, kdy se má za to, že je vážně ohrožena platnost starší ochranné známky, na níž závisí opodstatněnost námitek, a umožnit, aby byly v rámci analýzy opodstatněnosti všech argumentů uplatněných proti rozhodnutí námitkového oddělení vyvozeny z rozhodnutí, kterým bylo pravomocně rozhodnuto o platnosti této ochranné známky, patřičné důsledky (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. října 2015, PETCO, T-664/13, EU:T:2015:791, bod 29). Tyto úvahy lze dát do souvislosti s cílem spočívajícím v přesnosti, soudržnosti a účinnosti řízení, který je uveden v bodě 17 odůvodnění nařízení v přenesené pravomoci 2018/625.

57 Nakonec je třeba připomenout, že má-li unijní orgán širokou posuzovací pravomoc, dodržování záruk přiznaných unijním právním řádem ve správních řízeních má o to podstatnější význam. Mezi tyto záruky patří zejména povinnost příslušného orgánu pečlivě a nestranně zkoumat všechny relevantní okolnosti daného případu a právo dotčených osob na dostatečně odůvodněné rozhodnutí. Pouze tak může unijní soud ověřit, zda nastaly skutkové a právní okolnosti, na kterých závisí výkon posuzovací pravomoci (rozsudek ze dne 21. listopadu 1991, Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, bod 14).

– Závěry v projednávaných případech

58 Je nesporné, že odvolací senát v napadených rozhodnutích vzal stran otázky, zda je vhodné odvolací řízení pozastavit, do úvahy tři souběžná řízení. Jednalo se o dvě řízení o prohlášení neplatnosti týkající se starších černobílých ochranných známek a o řízení týkající se zamítnutí zápisu čistě obrazové ochranné známky €$. V těchto třech řízeních byla zpochybněna rozlišovací způsobilost dotčených ochranných známek.

59 Pokud jde o dvě souběžná řízení o prohlášení neplatnosti týkající se starších černobílých ochranných známek, odvolací senát v prvních jedenácti napadených rozhodnutích nejprve konstatoval, že uvedená řízení „[dospěla] před tím, než námitkové oddělení přijalo rozhodnutí […] do pokročilé fáze“, a že „by tudíž […] bylo vhodné řízení v posuzované věci pozastavit až do doby, než bude v rámci těchto řízení vydáno konečné právně závazné rozhodnutí“ (viz například bod 13 rozhodnutí napadených ve věcech T-84/19 a T-98/19).

60 Odvolací senát nicméně odvolání přezkoumal a měl za to, že „[k]aždé označení zapsané jako ochranná známka Evropské unie má v každém případě určitý stupeň rozlišovací způsobilosti“, a dále uvedl, že „[v] důsledku toho má v tuto chvíli za to, že [starší ochranná známka znázorňující černý kruh a bílý kruh vykazuje] určitý stupeň rozlišovací způsobilosti“ (viz například bod 37 rozhodnutí napadeného ve věci T-84/19 nebo bod 40 rozhodnutí napadeného ve věci T-98/19).

61 V bodě 25 dvanáctého napadeného rozhodnutí dotčeného ve věci T-96/19 naproti tomu odvolací senát konstatoval, že starší ochranná známka znázorňující černý kruh a bílý kruh „má podle všeho s [dotčenou přihlašovanou] ochrannou známkou nejvíce společných prvků“, ale „vzhledem k tomu, že toto starší právo [bylo] […] předmětem řízení o prohlášení neplatnosti“, rozhodl se odvolání přezkoumat na základě jiné starší ochranné známky.

62 Jak kromě toho vyplývá z bodu 31 výše, odvolací senát ve všech napadených rozhodnutích, včetně rozhodnutí dotčeného ve věci T-96/19, doporučil námitkovému oddělení námitkové řízení pozastavit do doby, než bude vydáno konečné rozhodnutí o platnosti starších černobílých ochranných známek.

63 Pokud jde o souběžné řízení týkající se zápisu čistě obrazové ochranné známky €$, odvolací senát měl v rozhodnutích napadených ve věcech T-84/19, T-92/19, T-96/19 a T-98/19 za to, že „pro posouzení v dané věci“, tj. posouzení rozlišovací způsobilosti obrazového prvku dotčených přihlašovaných ochranných známek v rámci porovnání označení, „je nejrelevantnější konečné rozhodnutí [v tomto souběžném řízení]“, a „m[ěl] tedy za to, že je před posuzováním rozlišovací způsobilosti dotčeného obrazového prvku vhodné vyčkat, než bude v tomto [souběžném řízení] vydáno konečné právně závazné rozhodnutí“ (viz například bod 35 rozhodnutí napadeného ve věci T-84/19 nebo bod 38 rozhodnutí napadeného ve věci T-98/19).

64 Odvolací senát nicméně odvolání, která u něj byla podána, přezkoumal a usoudil, že prvky „€“ a „$“ nemají v obrazovém prvku přihlašovaných ochranných známek dotčených ve věcech T-84/19, T-92/19, T-96/19 a T-98/19 rozlišovací způsobilost a černý kruh a bílý kruh mají pouze nízkou rozlišovací způsobilost (viz například body 33 a 34 rozhodnutí napadeného ve věci T-84/19 nebo body 36 a 37 rozhodnutí napadeného ve věci T-98/19).

65 V rozhodnutích napadených ve věcech T-84/19, T-92/19, T-96/19 a T-98/19 odvolací senát kromě toho námitkovému oddělení doporučil pozastavit námitkové řízení do doby, než bude vydáno v dotčeném souběžném řízení konečné rozhodnutí.

66 Předně je třeba konstatovat, že na rozdíl od toho, co tvrdí EUIPO v rámci první námitky nepřípustnosti týkající se prvního žalobního důvodu, se tento důvod netýká skutečnosti, že odvolací senát doporučil námitkovému oddělení, kterému byly věci vráceny, aby pozastavilo námitková řízení, nýbrž skutečnosti, že odvolací senát nepozastavil odvolací řízení.

67 V tomto ohledu je přitom nesporné, že odvolací senát se poté, co uvedl důvody svědčící ve prospěch pozastavení odvolacích řízení, implicitně rozhodl tato řízení nepozastavit, neboť přezkoumal opodstatněnost odvolání, která u něj byla podána, a vyhověl jim a následně věci vrátil námitkovému oddělení.

68 Uvedenou námitku nepřípustnosti je tudíž třeba zamítnout, jelikož vychází z nesprávného výkladu prvního žalobního důvodu.

69 Z hlediska věci samé je třeba uvést, že čl. 71 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2018/625 přiznává odvolacímu senátu pravomoc přezkoumat a posoudit, a to i z vlastního podnětu, zda je pozastavení odvolacího řízení za daných okolností vhodné. Z napadených rozhodnutí vyplývá, že uvedený senát tuto pravomoc vykonal ve všech napadených rozhodnutích.

70 Odvolací senát totiž v rozhodnutích napadených ve všech věcech s výjimkou rozhodnutí dotčeného ve věci T-96/19 konstatoval, že pozastavení odvolacích řízení je vhodné vzhledem k řízením o prohlášení neplatnosti týkajícím se starších černobílých ochranných známek. V rozhodnutích napadených ve věcech T-84/19, T-92/19, T-96/19 a T-98/19 měl dále za to, že s posouzením, které má provést, je důvodné vyčkat do doby, než bude přijato rozhodnutí v řízení o zápisu čistě obrazové ochranné známky €$ (viz například body 13 a 35 rozhodnutí napadeného ve věci T-84/19).

71 Takové úvahy přitom odpovídaly závěru, který podle čl. 71 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2018/625 podmiňuje pozastavení řízení. Na základě těchto úvah bylo kromě toho třeba usuzovat, že existuje vysoká pravděpodobnost, že zohledňovaná souběžná řízení povedou k přijetí rozhodnutí, která budou mít vliv na odvolací řízení, a že při poměřování dotčených zájmů převáží zájem žalobkyně.

72 Odvolací senát nicméně odvolání přezkoumal bez odůvodnění svého konečného rozhodnutí o nepozastavení řízení, jež naproti tomu vedlo k tomu, že při poměřování dotčených zájmů měl převážit zájem vedlejší účastnice. Skutečnost, že odvolací senát nakonec doporučil námitkovému oddělení námitková řízení pozastavit, kromě toho nasvědčuje tomu, že podle názoru uvedeného senátu po ukončení odvolacích řízení převáží při poměřování dotčených zájmů znovu zájem žalobkyně.

73 V souladu s judikaturou zmíněnou v bodě 57 výše je přitom třeba připomenout, že dodržování práva dotčených osob na to, aby rozhodnutí, které se jich týká, bylo dostatečně odůvodněné, má za situace, kdy toto rozhodnutí vychází z široké posuzovací pravomoci, jako je tomu v případě rozhodnutí odvolacího senátu o případném pozastavení před ním probíhajícího řízení, mimořádný význam.

74 V tomto ohledu již bylo rozhodnuto, že závěr, že odvolací senát skutečně využil širokou posuzovací pravomoc, která je mu přiznána, v žádném případě nelze učinit na základě obecných a kategorických tvrzení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. září 2013, Centrotherm Systemtechnik v. OHIM a centrotherm Clean Solutions, C-610/11 P, EU:C:2013:593, bod 110). *A fortiori* je tomu tak v případě, kdy není nikterak odůvodněn klíčový závěr v dané věci, který vychází z poměřování dotčených zájmů, a to tím spíše pokud rozhodnutí odvolacího senátu obsahuje stejně jako v projednávaných věcech nejednoznačné úvahy týkající se tohoto závěru samotného.

75 Je třeba rovněž poznamenat, že i kdyby bylo odhlédnuto od skutečnosti, že odvolací senát výslovně uvedl, že považuje za vhodné „řízení v posuzované věci“ pozastavit (bod 13 prvních jedenácti napadených rozhodnutí) nebo že „pro probíhající posuzování“ je nejrelevantnější konečné rozhodnutí o přihlášce čistě obrazové ochranné známky €$ (bod 35 rozhodnutí napadeného ve věci T-84/19, bod 35 rozhodnutí napadeného ve věci T-92/19, bod 39 rozhodnutí napadeného ve věci T-96/19 a bod 38 rozhodnutí napadeného ve věci T-98/19), a i kdyby bylo možné dospět k názoru, že uvedený senát poté, co v obecné rovině usoudil, že pozastavení námitkových řízení je vhodné, námitkovému oddělení pozastavení řízení pouze doporučil, bylo by třeba konstatovat, že takový přístup spočívající v odloženém uplatnění čl. 71 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2018/625 je nesprávný.

76 Z judikatury připomenuté v bodech 55 a 56 výše, pokud jde o předběžnou povahu posouzení otázky pozastavení odvolacího řízení, totiž vyplývá, že je-li toto pozastavení vhodné, musí umožnit, aby byl zohledněn dopad rozhodnutí, které má být přijato v souběžném řízení, na opodstatněnost všech argumentů uplatněných proti rozhodnutí námitkového oddělení. Má-li tedy odvolací senát za to, že pozastavení řízení je vhodné, nemá jinou možnost než o pozastavení rozhodnout, a odvolání tudíž nemůže ani částečně přezkoumat. Vzhledem k tomu, že uvedený senát měl v projednávaných věcech za to, že pozastavení řízení je vhodné, o odvoláních nemohl rozhodnout, a z tohoto důvodu nemohl námitkovému oddělení poskytnout žádná doporučení, neboť předpokladem vrácení věcí tomuto oddělení byl přezkum odvolání, a na základě tohoto postupu tedy došlo k nesprávnému právnímu posouzení.

77 Námitky nepřípustnosti vznesené EUIPO týkající se nedostatku zájmu žalobkyně nemohou tyto úvahy zpochybnit.

78 Pokud jde totiž zaprvé o tvrzení, že výsledek řízení týkajícího se zápisu čistě obrazové ochranné známky €$ nemá na závěr odvolacího senátu týkající se porovnání označení v rozhodnutích napadených ve věcech T-84/19, T-92/19, T-96/19 a T-98/19 vliv, jelikož odvolací senát by mohl dospět ke stejnému závěru, i kdyby obrazový prvek dotčených přihlašovaných ochranných známek neměl rozlišovací způsobilost, je třeba konstatovat, že takové posouzení není ve zmíněných napadených rozhodnutích obsaženo. Uvedený senát měl v těchto rozhodnutích naproti tomu za to, že posouzení rozlišovací způsobilosti tohoto obrazového prvku, které nepřímo vychází z konečného rozhodnutí, jež má být vydáno v uvedeném souběžném řízení, je pro probíhající posouzení, a sice posouzení týkající se porovnání kolidujících označení, nejrelevantnější.

79 V tomto ohledu je třeba připomenout, že EUIPO nemůže podložit rozhodnutí napadené před Tribunálem důkazy, které v tomto rozhodnutí nebyly zohledněny (viz rozsudek ze dne 8. září 2017, GOURMET, T-572/15, nezveřejněný, EU:T:2017:591, bod 36 a citovaná judikatura). To platí zvláště v případech posouzení, ve vztahu k nimž má odvolací senát širokou pravomoc.

80 Pokud jde zadruhé o skutečnost, že jsou dotčené námitky založeny na jiných starších ochranných známkách, než jsou dvě ochranné známky, které jsou předmětem souběžných řízení o prohlášení neplatnosti, je nutno konstatovat, že z důvodu hospodárnosti řízení odvolací senát porovnal kolidující označení a zohlednil přitom pouze jednu z těchto dvou ochranných známek, a to ve všech napadených rozhodnutích, s výjimkou rozhodnutí dotčeného ve věci T-96/19, v němž toto srovnání provedl pouze na základě jiné starší ochranné známky.

81 Ve všech věcech s výjimkou věci T-96/19 tedy okolnost, že námitky byly založeny i na jiných starších ochranných známkách, než byla ta, kterou odvolací senát výlučně zohlednil, nemůže prokázat, že pochybení odvolacího senátu spočívající v nepozastavení dotčených řízení nemělo konkrétní dopady (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. září 2017, BADTORO, T-386/15, EU:T:2017:632, bod 32).

82 Co se týče dvanáctého napadeného rozhodnutí dotčeného ve věci T-96/19, skutečnost, že v tomto rozhodnutí bylo porovnání označení provedeno na základě jiné starší ochranné známky než dvou starších ochranných známek, které byly předmětem řízení o prohlášení neplatnosti, nicméně neznamená, že pochybení odvolacího senátu, pokud jde o nepozastavení řízení dotčeného v této věci, nemá konkrétní dopad. V bodě 78 výše totiž bylo konstatováno, že z vlastních úvah tohoto senátu obsažených v uvedeném rozhodnutí vyplývá, že na jeho posouzení mohlo mít vliv další souběžné řízení týkající se zápisu čistě obrazové ochranné známky €$. Jak kromě toho vyplývá z bodu 31 výše, uvedený senát měl v tomto napadeném rozhodnutí rovněž za to, že i když při porovnání označení zohlednil jinou starší ochrannou známku, než jsou ochranné známky dotčené v souběžných řízeních o prohlášení neplatnosti, je bezpochyby vhodné námitkové řízení pozastavit do doby, než bude vydáno konečné právně závazné rozhodnutí o platnosti starších ochranných známek zpochybněných v řízeních o prohlášení neplatnosti.

83 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že první žalobní důvod a podle okolností buď první, nebo třetí část druhého žalobního důvodu, které byly uplatněny v jednotlivých věcech, jsou opodstatněné.

K ostatním částem druhého žalobního důvodu, jakož i ke třetímu a čtvrtému žalobnímu důvodu, uplatněným ve všech věcech

84 Vzhledem k tomu, že posouzení otázky pozastavení řízení předchází posouzení existence nebezpečí záměny, je třeba napadená rozhodnutí zrušit, aniž je nutné posuzovat ostatní žalobní důvody nebo jejich části.

K nákladům řízení

85 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

86 Podle čl. 138 odst. 3 jednacího řádu může Tribunál rozhodnout, že vlastní náklady řízení nesou i jiní vedlejší účastníci, než jsou účastníci uvedení v odstavcích 1 a 2.

87 Žalobkyně požadovala, aby bylo EUIPO a vedlejší účastnici uloženo, že ponesou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobkyní, včetně nákladů souvisejících s řízením před EUIPO.

88 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle čl. 190 odst. 2 jednacího řádu se nutné výdaje vynaložené účastníky řízení v souvislosti s řízením před odvolacím senátem považují za náklady, jejichž náhradu lze přiznat. To však neplatí pro výdaje vynaložené v souvislosti s řízením před námitkovým oddělením. Návrhovým žádáním žalobkyně tudíž v rozsahu, v němž se týkají nákladů souvisejících s řízením před námitkovým oddělením, nelze vyhovět.

89 Vzhledem k tomu, že žalobkyně požadovala náhradu nákladů řízení a EUIPO neměl ve věci úspěch, je důvodné rozhodnout, že EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobkyní v řízení před Tribunálem.

90 Za okolností posuzovaného sporu je důvodné rozhodnout, že vedlejší účastnice ponese vlastní náklady vynaložené v řízení před Tribunálem.

91 Co se týče návrhu, aby byla EUIPO a vedlejší účastnici uložena náhrada nákladů řízení před odvolacím senátem, je na tomto senátu, aby o nákladech souvisejících s tímto řízením rozhodl s přihlédnutím k tomuto rozsudku.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (osmý senát)

rozhodl takto:

1) **Věci T-84/19 a T-88/19 až T-98/19 se spojují pro účely rozsudku.**

2) **Rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 7. prosince 2018 (věci R 1062/18-2, R 1059/18-2, R 1058/18-2, R 1057/18-2, R 1056/18-2, R 1060/18-2, R 1055/18-2, R 1054/18-2, R 1053/18-2, R 986/18-2, R 1063/18-2 a R 1064/18-2) se zrušují.**

3) **EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Cinkciarz.pl sp. z o.o. v řízení před Tribunálem.**

4) **Společnost MasterCard International, Inc. ponese vlastní náklady související s řízením před Tribunálem.**

Svenningsen Barents Mac Eochaidh

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 28. května 2020.

Podpisy.